

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 12.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411868017680/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

I. Den omarbejdede Dagbog

(1802—4).

Dagbog

begyndt i København
Den XXVIIIde November
MDCCCII.

Hvad er en Dag? Et Øieblik,
Vi neppe Tid at skue fik,
Og dog af luttet slige Dage
Vor Levetid bestaar.
Hvo er vel den, som fræk tør klage,
Han ikke nok af Dage faaer?
Lad ham dem sammen regne!
Og ved enhver antegue,
Hvad han paa den har gjort,
Da skal han see, hvis Skyld det er,
Hans Levetid var kort. —

Nikolai Frederik Severin Grundtvig
Studios: Theolog.

Først vil Jeg fortælle Personens korte Levnetsløb. —

Den 8tende September 1783, blev han født i Udby Præstegaard i Sjællands søndre Ende. Hans Fader heed Johan Grundtvig og var Præst i Udby og Ørslev, og hans Moder Katrine Marie Bang. Holberg siger — i sin 1te Epistel — at han ikke vil sin Familie *longa deducere virga*¹, fordi han ikke kan; Jeg vil ikke, fordi det ei behøves, thi ellers veed vel hele Verden, at Jeg paa Mo-

¹ 9: fremføre en lang Stamtavle over sin Slægt.

Af Grundtvigs Dagbøger

ders Side kunde regne mig i Slægt med Absalon — ei just Davids gjenstridige Søn — skjønt det kunde være ret net for Alderdommens Skyld — men dog med hin høistsalige lundske Erkebiskop. — En Adelsmand kan ei blusse af stærkere Taknemmeligheds Lue til den, der beviser, at han har sine usmittede 32 Ahner, end Jeg til Hr. Gjessing, der i sin Samling af Jubellærere har saa prægtig forherliget mit Mødrene, ved at vise, Stamfaderen til de høibaarne Banger ei uforskyldt fik sit Adelskab, saasom han var Sekretær hos en pavelig Legat ved et Hof, hvis Konge ei glemte, han af hans Hellighed var gjort til Konge — tar jeg maaskee Feil? — og derfor viste sig taknemmelig selv mod hans Tjeneres Tjenerne. —

Dog nok herom. — Hvad der foregik til hans 4de Aar, derom væed Frederik selv intet. — Ventelig har han som andre faaet Riis og Sukkergodt, dog neppe i Flæng, om han ellers kjender sin Moder ret. Bemeldte Moder havde den gammeldags Sædvane selv at lære sine Børn at læse. Frederik maatte da ogsaa frem, men Bogstaverne gad han ikke kjendt, remse dem op uden ad vilde han nok, men ei mere. — Der vankede Dada, og han erindrere sig grant, at Bogstavet O nær havde skaffet ham en Rumpfuld, dersom ei i det samme en Bonde havde kommet, og en god Veninde imidlertid havde hvisket ham en god Djævel i Øret. — *Per varios casus, per tot discrimina rerum*¹ lærte han endelig Bogstaverne. — At stave skal han have anseet under sin Værdighed og ei givet andre Tiid til at nøde ham dertil. — Han havde ingen Sødskende hjemme uden en lidt ældre Syster. Med hende kunde han aldrig forliges, og som svagest gik han af med Profiten. — Dette anseer han som en af de vigtigste Aarsager, hvi han slog sig til Læsning, da han desuden aldrig har duet til at gjøre noget med Hænderne, uden at vende Blad. — Han læste nu en Hel Hob, hvoraf han intet forstod, saasom Holbergs Kirkehistorie, Lyskandens Danske Kongers Slægtebog o: s: v:, thi naar det blot var en Bog, hvori der fortaltes noget, var han efter den som Fanden efter en Sjel.

I Aaret 1789 — uden Tvivl — kom han til at gaae i Skole, hos en til Byen nys ankommen Skoleholder ved Navn Faverskov, omtrent 60 Aar gammel. Forresten var han *Cand: S: S: Minist:*², havde været Hovmester hos Grev Ahlefeld, Norsk Postfører etc. etc. etc. — Her skulde han da begynde at lære Latin; — han lærte

¹ = Under saa mange Omskiftelser og Farer. (Virgils Æneide I. 204.) ² = theologisk Kandidat.